

9
Zagreb, 3. VIII. 1922

~~XXXXXXXXXXXX~~
Ms 1113
NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
LJUBLJANA
Č. 11, št. 9

Dragi gospod prijatelj! -

Kot hvalnjem se vam, zahvalnjem se
vam od vsega srca! Kot ste me malo
dorepili, zopet dali malo samosvesti, - kaj
se mi včasih zdi, da nisem brez talenta
in vsem se mi zdi, da plačo upravi, da
se mi moji navti morajo vseeno poročiti.
Dvajat dram, da napišem predno murgem!
Imam vse polno idej, glava mi tuma
od njih. "Štepija potrebuje naša Jugo-
slavija", si mislim v tili noči in nekaj mi
reče: "Delaj, piši, morala je Tebi dala
osta to misijo v našem narodu." In dob-
ro je, da je tema in noč, ker mi postajo
lica roča od takih svetlih sanjarij. -
Po oklevu sem grozno majhna in so vero

izgubim v sebe. Blazog & mene je molke,
strašen, sovražni molke. — Moj mož je poli-
tisar, boritelj; jekleni, moški gnačaj, ki
gre svojo pot skozi ogenj in stru in nihče
ne potrebuje. Ina svoje delo in svojo vero
in nobenih porogljivih besed mu ni treba.
Jaz pa sem ženska in boli me klamjenje,
ki neupstano pada po meni. Boli me
molke, ki me spremlja in obdaja fidi
v srce, ki so tobože prijateljske. — Saj
v togrebu mi izpla niti ena colina lori.
Telo! "Pisati o Vama, značilo bi, dekla-
rirati se, a danes je to opasno", mi je
rekel nek znanec.

Inam v glavi že gotovo trilogijo
— 15 činov, ve klji v nem, kadar ponis.
Lini halo bom to pisala, himno domovini
relepeum vama, kar se je velikega zgodilo
v naši zgodovini. ~~o~~ A včeraj, ko sem

se snila z morja in pregledavam pisma
— a vse samo: to naredi, ono naredi! —
niti enega prijateljskega stavka, niti ene
resnične doveite besede, — jaz sem se raz-
johala, lahko najhen otrok. — "Pa ita
ti je?" me vpraša moj mož. A jaz: "Ne
morem tako živeti, ne morem! Al klup pi-
sem a niti enega prijateljskega, vzpodbudnega,
Topline loin!" — A on je dober in se snija
in me tolaži: "Devojčice, imamo petnajst
gotin, vrtili smo se o mora, čekali smo
barem deset ljubavnih listov — a ništa!
— pa plačemo!" —

Jaz se prečasi umiranjem in se potojim:
"Nije to ono, o Tobom sam sretna" — al' neome
jaronome radu sreči nemam! Ta čok sam
Krišt je inas slovnajst apostola — a ja ni-
kog, nihog!"

Haliko si mislite & kalini čuati sem či-
tala Vam loitiko! Oh, halo sem Vam ho-
lečna! — Fiskarna je že obustovila Fiskanje

mojih "Arbitror na Vrhu" — saj se "Marka"
ni prodalo niti 100 komada! A "Arbitr
na Vrhu" so prava drama. Isklesala sem
jo; niti ena beseda ni odveč. Vem, da boste
zadovoljni. Čeravno "Marka" imam pa že.
— Kolaj popoldne listin takoj v Fiskarno
z Vaso hitite in vem, da boste zdaj vsikoma
li izdajo "Arbitror na Vrhu." "Arbitr" bode
nupeli to vem in najbrž jih bo tudi gledalci
izgledali že to pesen. Potem sem pa na konju!
Potem bode Fiskali tudi druge imame, ki jih
imam že v rokopisu in tudi Fiste, ki jih se
najprej.

Veste, da so mi še vedno molče oči pol hva-
leznih solz. Doves je potreben dobre besede bolj
kakor ~~katere~~ kumha.

Najlepše pozdravljam Vas in Vaso
srečno in še enkrat: hvala!

Yozef R. Pademestrovic

Ad. No 1113, ČH, Št. 9

3/VIII. 1922

Mink Kraljevića Marka

10 / ~~Časopis~~

Fran Govekar

pisatelj, nadretnik ist

579

12
Ljubljana

magistrat

Škofja Ljubljana, Pankovčeva 16

